Obrázky - Láďa Svoboda

```
    C
1. Viděl jsem malované obrázky, kreslené tahem rovnou od lásky,
                  F                        G
   co v lidských srdcích tiše probouzejí otázky
              F            G        C
   a tak jsem stál, naslouchal, učarován.

2. Zaslech jsem slova z ticha kamenů, radostné hlasy z toulek pramenů
   i věčnou větu touhy vzdechu něhy z horkých plamenů,
   když světa žár nás ukoval, dal duši tvar.
     D
3. V krajiny s křížem cesty bolestí, do kopců vyryl vrásky starostí
           G                       A
   a jinde obzor zaplavily barvy duhou radosti
            G           A            D    H7
   tak pokorná krajiny tvář zná svatozář.

4. Slyšel jsem vodu co se sypala, cítil jsem skálu která roztála,
   viděl jsem vůní na tisíce jich tam bylo bezmála,
   nebyl jsem sám, kdo tam tak stál očarován.
     E
5. Nebylo-li by libo rádoby se taky změnit do té podoby?
             A                        H7
   Obrazem stejně jsme všichni jen křehké nádoby.
                A               H           E
   Trochu se  snaž, trochu to zvaž, co uděláš.

6. Ať je náš život jak ty obrázky, kreslený tahem rovnou od lásky,
   co v lidských srdcích tiše probouzejí otázky,
   někdo by stál, obdarován, než by šel dál.
```